

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XIII. ročník
číslo 1/2015

Šírime za
dobrovoľný príspevok

„Videli sme jeho hviezdú na východe
a prišli sme sa mu pokloniť.“

Mt 2,2

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Nový rok

strana 3

Zamyslenie

Žiť zjavené pravdy
(Mt 2, 1-12)

strana 4-6

Zaujalo nás

O vzájomnej
príťažlivosti Boha a
ľudí

strana 7

Boli sme pri tom

Farská púť do Svätej
zeme

strana 8-10

Týka sa nás

Buď svätý tam, kde si

strana 11

Zamyslenie

Buď mojou
skutočnou mamou

strana 12-13

Aktuálne

Pápež Pavol VI.

- nový blahoslavený

strana 14

Farská kronika

od 27.11. do 9.12.2014

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Emma Innerhofer
Jakub Žemľa
Peter Hüber

S nádejou na večný život
sme odprevadili:

Helena Dobiašová, 76 r.

Novoročné pranie ☺

„Ó, Ježišu, buď k pomoci každému z nás v tento rok;
zostaň s nami vo dne v noci, požehnaj náš každý krok.
S novým rokom nech zasvitne nová zora šťastia nám,
lebo blaho len tam kvitne, kde ho ráčiš žehnať sám!“

Slovami tejto piesne žičíme všetkým čitateľom farského časopisu Pútnika a všetkým veriacim v novom roku hojnosť Božích milostí, pokoj v srdci a blaho duší, ktoré nech

Liturgický kalendár

- 1.1. - Panny Márie Bohorodičky
- 4.1. - 2. nedeľa po Narodení Pána
- 6.1. - Zjavenie Pána (Troch kráľov)
- 11.1. - Nedeľa Krstu Krista Pána
- 18.1. - 2. nedeľa v cezročnom období
- 25.1. - 3. nedeľa v cezročnom období

Nový rok

Človek precitol seba tak, že ho oslovil Boh. Boh na človeka zhlíadal. Obrátil sa k človeku. A Boh aj prehovoril... Prehovoril hneď i postupne. Keď však prehovoril, tak určite čaká Boh od človeka aj odpoveď. Je zrejmé, že v týchto súvislostiach nášho zamyslenia ak zotrváme, zrazu ako zázrakom dotýkame sa človeka ako bytosti s dialógálnou podstatou. V človeku je zakotvené v hĺbke jeho duše volanie po druhom. Po človeku i Bohu. Dialóg je svedectvom toho, že človek nemôže byť bez rozhovoru... Udušilo by to intelektuálny a duchovný rozmer v človeku. Kniha Genezis opisuje nádherným spôsobom skutočnosť prebúdzania človeka v človeku tak, že Pán Boh vedľa Adama postaví Evu... Aby žili.

Človek však bol stvorený Bohom ako tvor na Jeho obraz. Teda ani Boh nie je sám... Aj Boh vedie rozhovor... Vyjadruje sa... Myslí. Miluje... A hovorí Boh aj skrze človeka k svetu... Ale Boh nezostal len pri slovách. Dorozumieva sa s nami nielen ústami. Používa aj iné prostriedky, ako sú napríklad gestá, symboly... Alebo aj dramatizácia rozhovoru napr. hudbou, ktorá je krásou. Jedným z prejavov umenia. To všetko však nestačí. Celá pravda Krásky

života sa zjaví vtedy, keď začneme chápať nie len fakt pravdy, ale aj zmysel pravdy. To je celá pravda. A tú nám odhalí, urobí zmysluplnou až Boží Syn, Ježiš Kristus. To Slovo, ktoré sa telom stalo.

A to chcem zaželať nám všetkým do nového roku 2015. Nech má tento rok pre nás zmysel. Nech nás pretvorí na nových ľudí, ktorí sú v živote osadení

dialógom. Rozhovorom. Nech je nový rok 2015 modlitbou. Tak ako nás to naučil hovoriť Ježiš z Nazareta: „Otče náš..., zbav nás zlého“!

V modlitbe spolu s vami váš farár
Vladimír Farkaš

Žiť zjavené pravdy

(Mt 2, 1-12)

Čo znamená zjavenie Boha pre človeka?

Čo všetko sme si mohli prečítať na vianočných a novoročných pozdravoch! Nebolo by na škodu nájsť si čas a ešte raz prečítať si pohľadnice skôr, ako ich zničíme a zamyslieť sa nad textami i ľuďmi, ktorí nám ich poslali.

Jeden z pozdravov, ktorý som dostal k Vianociam, znel takto:

*Chýba na niektorej sviečke svetlo -
prines ho tam,*

*chýba v niektorom dome teplo -
prines ho tam,*

*chýba na niektorej ulici pokoj -
prines ho tam,*

*chýba v obydliach porozumenie -
prines ho tam,*

*chýba medzi ľuďmi láska -
prines ju tam tak,*

*ako ju počas tohtoročných
vianočných sviatkov*

*prináša do Tvojho srdca
novonarodený Ježiš.*

Na sviatok Zjavenia Pána o počínaní kráľov sa dozvedáme: „A keď vo sne dostali pokyn, aby sa nevracali k Herodesovi, inou cestou sa vrátili do svojej krajiny“ (Mt 2, 12).

Známa udalosť, a predsa keď si ju opätovne nielen prečítame, ale i rozoberieme, analyzujeme na naše dnešné osobné okolnosti života, zistíme, že môže priniesť svetlo do nášho života už v myšlienkach, ale i slovách a najmä skutkoch. Bohu sa v jeho добрote a múdrosti páčilo zjaviť seba samého a dať poznať tajomstvo svojej vôle, že máme skrze Krista, Slovo, ktoré sa stalo telom, v Duchu Svätom prístup k Otcovi, že sa stávame účastnými na Božej prirodzenosti. Boh, ktorý „prebýva v neprístupnom svetle“ (Tim 6, 16), sa nám vo

svojom Synovi zjavuje, lebo nás chce urobiť schopnými odpovedať mu, poznať ho a milovať oveľa viac, ako by sme boli schopní sami od seba. Slávnosť troch kráľov, nazývaná aj Zjavením Pána, zapadá do veľkej Božej lásky, že Boh sa nám dáva postupne po etapách poznať. V plnosti času nám zjavil svojho Syna. Dnešný sviatok pripomína známu scénu troch mudrcov z Východu, ako sa klaňajú Ježišovi. Udalosť odkrýva mnohé tajomstvá Božej lásky. Mystici vyzdvihovali symbolický význam udalosti a poukazovali na pozemské mocnosti, ktoré uznávajú najvyššiu moc Božieho dieťaťa, kde dary majú svoju symboliku. Zlato znamená kráľa, kadidlo Boha a myrha človeka predurčeného na smrť. Pohľad na mnohé obrazy s touto tematikou prezrádza, že určité detaily sa nezhodujú s evanjeliom sv. Matúša. Na niektorých obrazoch vidieť troch, ale i šesť či dvanásť kráľov. Počet troch, ktorý sa udomácnil, symbolizuje tri obdobia ľudského života i tri rasy: semitskú, bielu a čiernu. To sú následky prvých storočí, keď nebola preskúmaná celá Zem. Králi dostali mená Gašpar, Melichar a Baltazár. Vo Svätom písme sa nespomínajú. Udalosť klaňania kráľov sa premietla do mnohých rozprávok. Odkiaľ boli, čím boli, čo priniesli Ježiškovi a prečo? Otázok by bolo mnoho. Od čias Tertuliana v 3. storočí ich nazývame kráľmi - mudrcmi, a to opierajúc sa o 72. žalm: „Králi Taršišu a ostrovov prinesú mu dary, oddajú mu dane králi Arabov aj zo Sábý“ (Ž 72, 10). Iní zastávali názor, že to boli staroperzskí kňazi, ktorí tvorili uzavretú kastu, žili prísny životom, udržiavali oheň vo svätyniach, skúmali cesty hviezd a zmysel snov. Dá sa pochopiť, ako sa dozvedeli o

Mesiášovom proroctve. Židia cestovali svetom a rozšírili správu o budúcom príchode Mesiáša. Mohli poznať proroctvo Balaama o vyvolenom: „Hviezda vychádza z Jakuba, žezlo sa zdvíha z Izraela.“ (Nm 24, 17) Riman Tacitus píše podobne: „Na základe starých proroctiev sa všeobecne verilo, že Východ sa povznesie a onedlho povstanú v Izraeli tí, čo budú spravovať svet.“ (Hist. 5, 23) O hviezde, ktorú videli králi a ktorá ich priviedla do Betlehema, sa napísalo mnoho. O nej sú seriózne, ale i falošné hypotézy. Hviezdu spájajú s „novou hviezdou“, čo sa zjavila r. 1572 po Bartolomejskej noci, a či s hviezdou z r. 1918 v súhvezdí Orla. Je isté, že žiadny hodnoverný spisovateľ tej doby nič o hviezde nezaznamenal. Mohla to byť kométa. Halleyova kométa to nebola, tá podľa výpočtov mohla byť viditeľná iba r. 12 po Kristovi a nie v 6 roku pred Kristom. Kepler sa nazdáva, že pod hviezdou sa môže myslieť astrálny jav, ktorý nastal spojením planét Jupitera a Saturna

v súhvezdí Rýb. Vypočítal, že k tomu mohlo dôjsť v 6 roku pred Kristom. Rok 6 pred Kristom je pravdepodobný dátum narodenia Krista. Hviezda z Písma môže skutočne znamenať aj nejaký astronomický zjav, ktoré sú na Východe dosť časté. Orientálni ľudia majú veľkú obrazotvornosť. Evanjelium spomína kráľa Herodesa. Ten je známy ako despota. Mal osobitnú záľubu v ukrutnosti. Dal utopiť švagra Aristobula, lebo bol veľmi obľúbený. Na jeho rozkaz zahynul i druhý švagor Jozef, 80-ročný kráľ Hirkan II., jeho manželka Miriamne, jeho vlastní synovia Aristobulus a Alexander. Deň pred svojou smrťou dal stať i tretieho syna

Antipatra. Herodesovo 36-ročné kráľovanie je poznačené krvou hromadných poprav i jednotlivcov. Najznámejší sú betlehemejší chlapci po tom, čo sa králi nevrátili späť do Jeruzalema. Ich počet však nebol veľký. Ak mal Betlehem 2000 obyvateľov, tak je predpoklad, že za dva roky sa narodilo 30 chlapcov, niečo z nich ešte zomrelo, tak zabitých chlapcov v Betleheme mohlo byť 25. Ježiš sa zachránil na príkaz anjela, ktorý sa zjavil vo sne Jozefovi: „Vstaň, vezmi so sebou dieťa i jeho matku, ujdí do Egypta.“ (Mt 2, 13) V každom prípade pobyt v Egypte nebol dlhý. Pretože Matúš hovorí o treťom sne Jozefovi, kde dostáva Jozef príkaz vrátiť sa po Herodesovej smrti do Galiley. Do Galiley a nie do Judey preto, lebo Herodesov

nástupca Archelaus bol rovnako zúrivý ako jeho predchodca. Podľa historických údajov Ježiš sa vrátil do Nazareta s rodičmi, keď ešte nemal dva roky.

Historické skúmanie neprekáža teologickej pravde. Práve naopak. Učiteľský úrad Cirkvi ne učí hypotézy,

domnienky, ani rozprávky či falošné svedectvá. Cirkev vychádza z tajomstva lásky, ktorým sa Boh zjavoval človeku. Boh sám dáva definitívnu a prehojnú odpoveď na otázky, ktoré si kladie človek o zmysle a celi svojho života. Boh sa zjavuje človeku tak, že mu činmi a slovami postupne dáva poznať tajomstvo seba samého. Boh vydáva svedectvo o stvorených veciach, sám uzatvára trvalú zmluvu medzi sebou a všetkými živými bytosťami. Boh sa naplno zjavil, keď poslal svojho Syna, v ktorom uzavrel svoju zmluvu naveky. Syn je Otcovo definitívne Slovo, takže po ňom už nebude iné Zjavenie.

Boh „chce, aby boli všetci ľudia spasení a poznali pravdu“ (1 Tim 2, 4), čiže Ježiša Krista. Je teda potrebné, aby bol Ježiš Kristus ohlasovaný všetkým národom a všetkým ľuďom, aby sa tak Zjavenie dostalo do celého sveta, ku všetkým bez výnimky. Od nás si Boh praje, aby to, čo zjavil na spásu všetkých národov, zostalo navždy neporušené a odovzdalo sa všetkým pokoleniam.

Radostná zvesť evanjelia sa odovzdáva ústne a písomne. Zodpovednosť nenesú len vysvätení služobníci Cirkvi, ale i všetci laici. Preto je správne, keď si pripomíname a osvojujeme to, čo Boh kedysi zjavil a dnes sa skrže nás neprestajne rozdáva, a tak sa vo svete uvádzajú do plnej pravdy všetci, v ktorých chce prebývať Boh.

Ako to môže vyzerať aj skrže nás, píše v článku Mudrci od východu mladá kresťanka v časopise pre mladých (J. P.: Denník mladých č. 6. 2001, s. 53).

Keď známi hovoria, že každé manželstvo má svoje problémy, slabiny, že v každom je niečo, hovorila som si: „To nie je pravda! My budeme iní, nám sa to nesmie stať.“ Aj do nášho manželstva začali prichádzať „cyklické krízy“, keď sa chce utiecť do pokoja, súkromia a nebyť chvíľu pre toho druhého, len pre seba. Svet to rieši rozvodom, alebo vrátiť to partnerovi v inom dobrodružstve. Moja neveriaca kamarátka si rieši so mnou svoje i delikátne veci. Žije už niekoľko rokov tak „na divoko“. Čas spolu, zas sa rozídu. Ona i on idú za svojím „dobrodružstvom“, aby sa zas vrátili. Pred touto priateľkou som sa raz ja sama vyjadrila, že to už nevydržím a vari sa rozvediem. Bola som plná sebaľútosti a čakala som, že ma táto neviazaná priateľka podporí, aj keď som to celkom tak nemyslela. Ako zareagovala? Rozčúlene vyhlásila: „Ako môžeš také niečo povedať? Ty si kresťanka! Veď vy ste pre mňa jediná

istota, že ešte existujú skutočné vzťahy, ozajstná láska. Keby ste sa aj vy rozviedli, tak to sa už naozaj nedá ničomu veriť.“ „Veď ty tieto hodnoty neuznávaš,“ namietala som zmätene. „Svojmu priateľovi zahýbaš!“ „Áno, ale veci môžu byť aj iné. Takí ako vy dvaja mi dávajú nádej. Prídem k vám, cítim tú pohodu a viem, že má zmysel to nevzdať a hľadať.“

„Spomenula som si na mudrcov z východu. Vydali sa na dlhú cestu, napriek tomu, že sami neboli Židia, spoznali význam a silu dieťaťa z Betlehema a vzdali mu česť. A potom odišli naspäť do svojej krajiny. Možno je medzi neveriacimi okolo nás množstvo „mudrcov“, ktorí žijú vo svojom pohanskom svete. Zdanlivo ich svojím príkladom neovplyvňujeme, ale v skutočnosti idú za nami ako za hviezdou. Nevedia ešte, čo to znamená, ale cítia, že pri tom musia byť. To je naše poslanie: byť hviezdou pohanom. Možno, že po stretnutí s Ježišom znovu odídu, ale odídu už inou cestou.“

Náš postoj k zjaveniu ukazuje cestu aj iným. Keď po nej kráčame, keď sa dáme viesť, stávame sa znamením. Dôležitým a potrebným znamením. A dnes oň prosme. Vyprosujeme si silu vytrvať, nezradiť, nezísť z cesty, mať cieľ pred sebou v búrkach osobných i spoločenských, hmle pokušení a neistote. Nikdy nekráčame sami. Viac si uvedomme, že je s nami Ježiš Kristus. Rok prejde rýchlo. Tri mesiace a budeme snáď znova písať pozdravy, budú to veľkonočné, ale dobre si premyslíme, či len také pozdravy, ktoré podpíšeme a dost, pretože iní čosi zložia za nás a my budeme bezducho, zvykovo si počínať. Alebo sa zamyslíme a napíšeme len vetu, ale svoju, od srdca, aby sme boli znamením, aby iní skrže nás pozdrav poznali svetlo, pravdu, cieľ, zmysel života.

P. Ľubomír Stanček CM

O vzájomnej príťažlivosti Boha a ľudí

Dnes slávime Epifániu, čiže „zjavenie sa“ Pána. Táto slávnosť sa spája s biblickým rozprávaním o príchode troch mudrcov z Východu do Betlehema, aby si uctili kráľa Židov, s príbehom, ktorý pápež Benedikt XVI. nádherne vysvetlil vo svojej knihe o Ježišom detstve. Bolo to naozaj prvé „zjavenie sa“ Krista národom. Preto Epifánia zdôrazňuje univerzálnu otvorenosť spásy, ktorú priniesol Ježiš. Liturgia dnešného dňa obsahuje zvolanie: «Budú sa ti klaňať, Pane, všetky národy sveta», pretože Ježiš prišiel pre nás všetkých, pre všetky národy, pre všetkých!

Vskutku, tento sviatok nám dáva vnímať dvojitý pohyb: na jednej strane pohyb Boha v

ústrety svetu, v ústrety ľudstvu - celé dejiny spásy, ktoré vrcholila v Ježišovi; a z druhej strany pohyb ľudí smerom k Bohu - p o m y s l i m e n a náboženstvá, na hľadanie pravdy, na úsilie národov o pokoj, vnútorný pokoj, spravodlivosť, slobodu. A tento dvojitý pohyb je podnecovaný vzájomnou príťažlivosťou. Zo strany

Božej: čo ho príťahuje? Je to láska k nám. Sme jeho deti, miluje nás, chce nás oslobodiť od zla, od chorôb, od smrti a priviesť nás do svojho domu, do svojho Kráľovstva. «Boh nás z čistej milosti príťahuje, aby nás spojil so sebou» (Evangeliu gaudium, 112). A aj z našej strany ide o lásku, o túžbu. Dobro nás vždy príťahuje, pravda nás príťahuje, život, šťastie, krása nás príťahujú...

Ježiš je stretávacím bodom tejto vzájomnej príťažlivosti, tohto dvojitého pohybu. Je to Boh a človek: Ježiš. Boh a človek. Kto však prichádza s iniciatívou? Je to vždy Boh! Božia láska vždy predchádza tú našu! On vždy prichádza s iniciatívou. On nás očakáva, on nás pozýva, iniciatíva je vždy jeho. Ježiš je Boh, ktorý sa stal človekom, vzal si telo a narodil sa pre nás. Nová hviezda, ktorá sa ukázala mudrcom, bola znamením Kristovho narodenia. Ak by títo ľudia

neboli uzreli hviezdu, nikdy by sa nevydali na cestu. Svetlo nás predchádza, pravda nás predchádza, krása nás predchádza. Boh nás predchádza. Prorok Izaiáš hovorí, že Boh je ako mandľový kvet. Prečo? Pretože v tej zemi mandľovník zakvitá ako prvý. A Boh je vždy v predstihu, hľadá nás vždy ako prvý, robí prvý krok. Boh nás vždy predchádza. Jeho milosť nás predchádza a táto milosť sa zjavila v Ježišovi. On je epifániou. On, Ježiš Kristus, je zjavením sa Božej lásky. Je s nami.

Cirkev je celá ponorená do tohto pohybu Boha v ústrety svetu. Jej radosťou je evanjelium, je ňou odzrkadľovanie Kristovho svetla. Cirkev je ľuďom tých, ktorí zakúsili túto príťažlivosť a nesú

ju vo svojom vnútri, v srdci a v živote. «Rád by som, naozaj rád by som povedal tým, ktorí sa cítia byť vzdialení od Boha a od Cirkvi, - a hovorím to s úctou - tým, ktorí sú nesmelí a ktorí sú ľahostajní: Pán volá aj teba, volá ťa, aby si patril do jeho ľudu a robí to s veľkou úctou a láskou» (Porov. Evangeliu gaudium, 113). Pán ťa volá. Pán ťa hľadá. Pán ťa čaká. Pán nepresviedča

nasilu, dáva lásku a táto láska ťa hľadá, očakáva, teba, ktorý v tejto chvíli neveríš alebo si vzdialený. A toto je Božia láska.

Prosme Boha za celú Cirkev, prosme o jej radosť z evanjelizácie, pretože je «Kristom poslaná zjavovať a odovzdávať Božiu lásku všetkým ľuďom a národom» (Ad gentes, 10). Nech nám Panna Mária pomáha, aby sme sa všetci stali učeníkmi-misionármi, malými hviezdami, ktoré odrážajú jeho svetlo. A prosme, aby sa srdcia otvorili pre prijatie ohlasovania a aby všetci ľudia dosiahli účasť na prisľúbení skrze evanjelium (porov. Ef 3, 6).

Z homílie pápeža Františka na slávnosť Zjavenia Pána, 6.1.2014

Zdroj: Vatikánsky rozhlas

ZAUJALO NÁS

Farská púť do Svätej zeme

Túžbou každého kresťana je navštíviť miesta narodenia, verejného účinkovania, utrpenia, smrti, a slávneho zmŕtvychvstania Pána Ježiša Krista vo Svätej zemi. Ani sme sa nenazdali a v kostole odznela ponuka farskej púte do Svätej zeme - zeme zaslúbenej Izraelu. Obmedzený počet miest nemohol uspokojiť všetkých veriacich a tak Pánu Bohu ďakujeme my, ktorí sme sa mohli tejto púte zúčastniť, za tento mimoriadny dar. Každý pútnik odchádzal s batohom prosieb, poďakovaní od našich blízkych, známych, ktoré sme mali predostrieť Bohu na tejto posvätej pôde, po ktorej chodil

meste Haifa, odkiaľ sme pokračovali na horu Karmel (Božia záhrada či vinica), ktorá sa ťahá od morského pobrežia až po skalnatý výbežok nad morom, kde sa nachádzal karmelitánsky kostol Panny Márie a kláštor karmelitánov. Chrám zasvätili františkáni Panne Márii Karmelskej, ktorý je zároveň postavený ku cti proroka Eliáša. Aj u nás je vo veľkej úcte Panna Mária Karmelská - Škapuliarska - oslobodzujúca. Tu sme v skorých ranných hodinách mali prvú svätú omšu, na ktorej sme ďakovali za šťastný prílet a zároveň sme sa začínali zbavovať našich svetských každodenných starostí a otvárať sa pôsobeniu

Ducha Svätého v našich srdciach. Výstup na horu Tábor nebol ľahký. Pri tomto výstupe sme sa premieňali na veľkú rodinu, kde sme si pomáhali, vzájomne sa povzbudzovali a ťažkosti a námahu cesty obetovali. Odmenou bol neopísateľný pohľad na okolitú krajinu, Nazaret ako i samotný kostol Premenenia Pána. Stíšenie, posvätnosť miesta, na ktorom sa Pán Ježiš premenil pred očami apoštolov Petra, Jakuba a Jána, nám začal uzdravovať naše vnútro, zranenia, ktoré sme si doniesli. Kána Galilejská nás preniesla na miesto prvého zázraku Pána Ježiša,

kde na svadbe na príhovor svojej Matky premenil Pán Ježiš vodu na víno. V chráme priamo na mieste zázraku si naše manželské páry obnovili manželské sľuby vernosti a lásky, kňazi a rehoľné sestry večné sľuby zasvätených. Naša púť pokračovala do Nazaretu - mesta, ktoré sa nachádza v srdci dolnej Galileje. Z histórie to bola malá bezvýznamná obec, ktorá sa nespomína ani v Starom zákone. Nazaret sa však stal známym na celom svete. Tu anjel zvestoval Panne Márii, že sa stane matkou Božieho Syna. Boh si ju vyvolil od večnosti a uchránil od poškrvny dedičného hriechu. V malej skalnej jaskynke - miesta zvestovania sa začal naplňovať plán spásy. Máriino „fiat“ v úplnej oddanosti a dôvere Bohu nás učí otvoriť sa Bohu a nechať sa Ním viesť. Nad

BOLI SME PRI TOM

Pán Ježiš. „Boží muž“, misionár vo Svätej zemi - slovenský kňaz vdp. Mons. ThDr. Ján Majerník nás privítal vo Svätej zemi slovami: „Vitajte doma“ - domov, v ktorom horí láska, „teplo medziľudských vzťahov“, vzájomná úcta a porozumenie. Vyrvalosť, oduševnenosť pre veci Božie otca Majerníka ukázať nám vo Svätej zemi čo najviac a zároveň odovzdať vedomosti z historického, geografického, kultúrneho, etnického, politického hľadiska v prepojení s biblickými obrazmi - podobenstvami nás nútila „zatiahnuť na hĺbinu“ - až na dno svojej duše. Posvätné miesta pred nami odkrývali lepšie pochopenie a súvislosti s Bibliou a zároveň nás duchovne formovali.

Púť sme začínali v najväčšom prístavnom

jaskynkou Zvestovania je postavená mohutná veľká bazilika. Je to najväčšia svätyňa pre mariánskych ctiteľov. Neďaleko baziliky sa nachádza aj kostol sv. Jozefa - tu Ježiš prežil detstvo, mladosť a podľa tradície v tunajšej dielni svätého Jozefa sa vyučil stolárstvu. Naša púť pokračovala po pobreží Genezaretského jazera, kde v jeho dolnej časti sa nachádza Tabgha 1, miesto zázračného rozmnoženia chlebov a rýb, v hornej časti sa nachádza Tabgha 2, miesto primátu Petra a zároveň stôl Pána - chrám zjavenia zmŕtvychvstalého Krista. Tu sme sa ponorili do svojho vnútra, aby si každý z nás odpovedal na otázku, ktorou sa Kristus pýtal Petra, miluješ ma? Neďaleko Tabghy sme prešli na vápencový vrch známy ako hora blahoslavenstiev, ku ktorej sa viaže v evanjeliu „reč na vrchu“ Pána Ježiša, ktorá sa považuje za podstatu učenia o kresťanskej dokonalosti. V chráme blahoslavenstiev je vyobrazených 7 cností - 3 teologické - viera, nádej, láska, 4 hlavné cnosti: rozvážnosť, spravodlivosť, umiernenosť a sila. O chrám, vonkajšie záhrady, park sa starajú v malom kláštore sestry františkánky ako i o Hospic blahoslavenstiev. Na našej púti sme sa každým dňom ponárali čoraz hlbšie do svojho vnútra, stíšenie, sväté omše, duchovné zamyslenia ako i okolité posvätné miesta nás nútili zodpovedať si mnohé otázky o smerovaní nášho života, o našich postojoch v otázkach verejného života, o ťažkostiach v medziľudských vzťahoch, vzťahoch v rodinách... Pri tomto všetkom sa však nám podobne ako apoštolom na pery tlačila vrúcna modlitba: „uč nás, premúdry Ježiš, nauč nás modliť sa...“ Rieka Jordán zohrala významnú úlohu v histórii židovského národa ako i v živote Ježiša Krista. Pri jednotlivých častiach Jordánu sme spoznávali miesta, kde praotec Jakub pri návrate z Haranu dostal meno Izrael. V mieste brodu sme našli mesto Jericho, kde Jozue so svojimi súkmeňovcami z Moabskej pustatiny prebrodil rieku pri dobýjaní Kanaánu ako i liečivú silu Jordánu pri uzdravení z malomocenstva

vojenského veliteľa aramejského kráľa Námana na radu proroka Elizea, aby sa ponoril do rieky Jordán. V Novom zákone sa uvádza účinkovanie Jána Krstiteľa pri rieke Jordán, ohlasujúceho príchod Pána Ježiša, a tu vykonal obrad krstu Ježiša Krista. Tu sme si aj my obnovili krstné sľuby a boli pokropení vodou z Jordánu. Ain Karem (Štedrý prameň) je miesto, ktoré sa viaže k narodeniu a k časti života Jána Krstiteľa ako predchodcu Pána Ježiša. Nachádzajú sa tu dva chrámy, pričom dolný chrám narodenia Jána Krstiteľa stojí na mieste, kde sa podľa tradície Ján Krstiteľ narodil a horný chrám - kostol Navštívenia, nazývaný aj kostol Magnifikat, stojaci na mieste, kde podľa tradície určitý čas Alžbeta - matka Jána Krstiteľa žila. Na týchto

BOLI SME PRI TOM

miestach Alžbetu, svoju príbuznú navštívila Mária, matka Ježiša Krista. V átriu je múr, ktorý upúta pozornosť všetkých pútnikov. V 41 jazykoch je napísaný chválospev Panny Márie, ktorý predniesla pri stretnutí s Alžbetou, nazývaný MAGNIFIKAT. Nechýba ani nápis v slovenskom jazyku.

Betlehem (Dom chleba), miesto narodenia Ježiša Krista, Dávidovo mesto. Príchod a vstup do mesta bol nevšedný. O územie Betlehema a jeho okolia sa Palestínčania sporia s Izraelským štátom, z čoho vyplývajú určité napätia, konflikty a patrí k vojensky kontrolovaným mestám. Pre nás pútnikov bola najdôležitejšia Bazilika narodenia, ktorá sa nachádza v centre mesta. V západnej časti baziliky je nízky vchod (cca 135

cm), ktorý núti každého návštevníka - pútnika, aby sa pri vstupe do chrámu zohol. Je to tzv. „brána pokory“. Jaskynka narodenia Pána Ježiša je v správe grécko - ortodoxnej cirkvi. V jaskynke je výklenok s kaplnkou - oltárom narodenia. Pod ním na mramorovej dlažbe je vsadená veľká strieborná 14-cípa hviezda, ktorá označuje miesto narodenia Pána Ježiša. Pod množstvom visiach lúčov sme všetci kľáčiac pobozkali striebornú hviezdu, aby sme s pokorou vzdali poklonu miestu narodenia Pána Ježiša Krista.

Jeruzalem (miesto mieru, pokoja - Sväté mesto) - mesto 3 monoteistických náboženstiev - judaizmu, kresťanstva, islamu. Pre kresťanov sú dôležité miesta účinkovania, utrpenia Ježiša Krista. Getsemanská záhrada, kde sa odpradáva nachádzali olivové sady - osem stromov patrí

údajne k najstarším olivovníkom vo Svätej zemi a niektoré majú obvod 6-8 m. Nachádza sa tu Bazilika národov. Pred hlavným oltárom vyčnieva okrúhla skala, tzv. Skala agónie, pri ktorej podľa tradície v noci pred zatknutím trpel a krvou sa potil

Jeruzalem

Ježiš Kristus. Tu v tichej modlitbe sme Bohu odovzdali seba samých... Na západnom svahu Olivovej hory sa nachádza kostol Nanebovzatia Panny Márie. V Jeruzaleme za neutíchajúceho dažďa sme sa pomodlili križovú cestu a vydali sa po Via Dolorosa, ktorá sa začína v severovýchodnej časti Starého mesta neďaleko Brány sv. Štefana a prechádza cez hlučný, orientálny bazár, plný pouličných obchodov, vtieravých predavačov a končí sa v Bazilike Božieho hrobu. Neďaleko vchodu, v blízkosti schodov, ktoré vedú na Kalváriu je kameň balzamovania, kde pred vložením Pána Ježiša do hrobu telo pomazali voňavými olejmi a zavinuli do plátna. Schodiskom z 18 schodov sme vystúpili na Kalváriu - Golgotu, kde je umiestnený veľký strieborný kríž s ukrižovaným Ježišom Kristom a po jeho stranách sú v nadživotnej veľkosti vyhotovené postavy zo striebra

zobrazujúce Pannu Máriu a svätého Jána. Pred oltárom je kruh z bieleho mramoru, pokrytý striebrom, označujúci miesto, kde bol v skale zasadený kríž, na ktorom skončil Ježiš Kristus. Kaplnka Svätého hrobu je samostatne stojaca svätyňa ukončená malou kupolou. Hrob Pána Ježiša je dvojkomorový, pričom prvá komora slúžila smútočnému zhromaždeniu a príprave tela na uloženie do hrobu, druhá časť je vlastný hrob. V prvej časti pod sklom je kocka z bieleho mramoru - časť pôvodného kameňa uzatvárajúceho hrob. Na kameni údajne sedel anjel oznamujúci zmŕtvychvstanie Ježiša Krista. Prechod do ďalšej miestnosti vynucuje poklonu, je vysoký iba 1,33 m. Tu sa nachádza hrobový výklenok s mramorovou doskou dĺžkou 2 m, na ktorej ležalo telo Ježiša Krista. V samotnej

bazilike sa nachádza množstvo kaplniek ako napr. Kaplnka Zjavenia, Kaplnka Najsvätejšej Sviatosti, Kaplnka Márie Magdalény, Kaplnka delenia Kristovho rúcha atď.

Za taký krátky čas ďakujeme Bohu, nášmu vdp. dekanovi

Farkašovi za sprostredkovanie farskej púte ako i nášmu neúnavnému, obetavému sprievodcovi - vdp. o. Majerníkovi, že sme mohli aspoň z časti poodkryť tajomstvá zo Svätého Písma, ktoré sú podávané v obrazoch, tak veľmi úzko súvisiacich s krajinou, so zvykmi, s národom žijúcich vo Svätej zemi. Verím, že krátky opis posvätných miest všetkých povzbudí vo viere, podaktorých nadchne spoznať ich osobne a duchovne ich prežiť. Naplnení množstvom duchovných zážitkov, otvorení pôsobeniu Ducha Svätého a pod ochranou Matky Božej sme sa vrátili bezpečne domov, aby sme sa s vami podelili o tieto duchovné zážitky. Nech dobrotvivý Boh pôsobí v nás, aby cez náš život vyjavil svedectvo o sebe.

Klaudia

Bud' svätý tam, kde si

Na gymnáziu som mal profesorku, ktorá nás učila ruštinu. Občas si z nás vystrelila. Ako štvrtáci sme sa považovali za majstrov sveta.

Vzala nás do kina a dala mi nosiť pred všetkými jej kabelku. Bolo to pre mňa riadne potupenie. Hanbil som sa a spolužiaci sa mi smiali. Bol som napálený a krútil som kabelkou dookola. Čo som vtedy prežíval ako dospievajúci človek..!

Zvládol by som niesť extra ťažký batoh, ak by to bolo pre toho, koho milujem. Pre toho, koho mám rád. Vtedy je to ľahké.

Ak sa obetujem, no je to bez lásky, bez srdca, farizejskou láskou, je to ťarcha.

Aj pre rehoľné sestry je to ťarcha, ak tam nie je láska.

Rehoľné sestry niekedy hovoria: Keby som bola matka predstavená, zmenila by som tu všetko. Iný zasa hovorí: Keby som bol farárom v tejto farnosti, všetko by bolo inak.

Nehovor keby. Bud' svätý tam, kde si.

Ani jeden svätý sa nevyhováral na svojho predstaveného. Čítajte životopisy svätých.

Každý svätý bol svätý tam, pri tom predstavenom, kde ho Pán Boh postavil.

Byť dobrým otcom rovná sa byť dobrým kňazom a to sa rovná byť dobrou matkou. Nie je to nič viac a nič menej. Je medzi tým rovná sa.

Preto nešpekuluj, akoby to bolo, keby si bola otcom, keby si bol farárom.

Nie si.

Raz mi spolužiačka hovorila: Maroš, to nie je spravodlivé. Vy muži môžete byť kňazmi, my ženy nemôžeme. Zamyslel som sa, fakt má pravdu. (Rozmýšľal som: Duchu Svätý, osviet ma, čo jej mám povedať?)

Hovorím je: „Vieš čo? To je nespravodlivé!“

„Čo?“

„Vy ženy môžete rodiť deti a my nie. Ja chcem byť matka a nemôžem byť.“ (Nechcem byť, ale takto som jej

vdp. Maroš Kuffa

povedal).

Pán Boh ma nestvoril ženou a takto to musím brať. Bud' svätý tam, kde si.

... Snažím sa brať život ako futbal. Raz dostanem gól, inokedy ho zasa dám. Nemôžem stále dávať góly, to by bola nuda. Musím gól i dostať. No neprišiel som faulovať, ale zahrať si a vyhrať. Nie pre seba, ale pre tých, ktorých mi Boh dal do opatery. A keď v zápale človek aj urobí faul, zodvihnem ruku v spovednici: „Áno, Pane, faul bol z mojej strany!“

Farár Maroš Kuffa

Zdroj: Cesta+

Bud' mojou skutočnou mamou

„Hm, aj ja sa chcem takto oprieť o teba, Mária...“ Vzdychol som si, keď som sa rozlúčil s veľmi dobrým kamarátom ešte zo školy. Už dávno sme sa nevideli, naposledy som ho zazrel stáť na autobusovej zastávke, keď som pred piatimi rokmi ešte študoval a chodieval častejšie domov. Vyzeral vtedy veľmi zúbožene, smutno... Nemohol som v autobuse kričať a predrať sa von tou tlačenicou bolo nemožné. A tak som sa zaňho vtedy akurát stihol iba pomodliť.

ZAMYSLÉNIE

Kopa ďalších starostí zavalila túto spomienku množstvom nepodstatností, takže som si naňho už nespomenul. Keď som ho pred dvoma hodinami náhodou stretol na ulici, skoro som ho obišiel. Aj on mňa. Ale spomienka na tie smutné oči v ten deň na zastávke ma zastavila a ja som sa rýchlo vrátil späť. Musel dlho loviť v pamäti, ale nakoniec sa mu to podarilo, s úsmevom potriasol hlavou a dali sme sa do rozhovoru.

Sadli sme si do neďalekého parku a prerazovali celé dve hodiny. Spomínali na staré dobré časy na základnej škole.

A potom sa jeho tvár skrivila a začal pomaly rozvíjať príbeh svojej mamy, ktorá ho pred piatimi rokmi opustila práve v ten deň, keď som ho zbadal z okna autobusu stáť na zastávke. Prišlo to nečakane, mala iba 48 rokov. Prestalo fungovať srdce, zlyhali aj iné orgány a rýchlo ju previezli do nemocnice. Potom sa už len čakalo nekonečné minúty, hodinu za hodinou, kým sa uvoľní operačná sála, aby jej mohli operovať srdce... Stihli to, lenže keď ju otvorili, zistili, že má celé telo napadnuté nejakou zvláštnou chorobou, ktorá rozkladala orgány v jej tele. Nevedeli si to vôbec vysvetliť, nevedeli jej vôbec pomôcť. Zašili ju a ona potom ešte tri dni prežívala smrteľnú agóniu na svojom nemocničnom lôžku v obrovských bolestiach, ktoré nevládali zmierniť už ani veľké dávky morfia. Nedokázal tam

len tak stáť pri lôžku a pozeráť sa, ako odchádza a on nie je schopný urobiť nič... Nič. Najskôr behal po všetkých doktoroch, potom volal všetkým známym, nikto mu však nevedel poradiť po tom, ako im opísal diagnózu svojej mamy. Nikto... Zostal úplne sám. Otec ich totiž opustil, keď bol ešte malý a odvtedy ho nevidel. Mal síce mladšieho 6-ročného brata, ale ten ešte úplne nechápal, čo sa deje. Úplne bezmocný bez žiadnej pomoci zúfalo plakal pri pohľade na matkinu túžbu žiť, jej túžbu postarať sa ešte o svoje deti, ešte im

prejaviť kus lásky. To bolo jediné, čo mohol - plakať a bezmocne sa prizerať, ako jeho milovaný človek zomiera.

Vyčítal to Bohu: „Prečo si ju berieš? Prečo si nezoberieš tie zlé matky, ktoré sa vôbec nestarajú o svoje deti, ktoré ich nemilujú, ktoré ich odhodajú? Prečo si berieš práve tú, ktorá nám je oporou a tak veľmi nás miluje, že by dala všetko, len aby sme boli šťastní? Nerozumiem ti, Bože... Si krutý...“ Toto sa dralo z jeho srdca pomedzi plač... Nič nepomohlo. Po troch dňoch zomrela. Zostali na krku tete - matkinej sestre, ktorá bola úplne iná a v ničom sa na matku nepodobala. Hlavne nie láskavosťou a prívetivosťou. O to ťažšie sa znášala strata tej, ktorá ich tak milovala. Dodnes sa z toho nemôže spamätať.

„Vieš, keď odíde matka, stratíš svoj domov.“ Hlboko si vzdychol a mne sa tieto jeho slová navždy vryli do pamäte. „Keby sme aspoň nemuseli bývať u tej tety. Nevedel som, že je to až také zlé, ale teraz to zisťujem čoraz viac a viac. Vieš, čo mi o nej rozpráva jej dcéra, keď sme sami bez nej? Je mi o tom ťažko rozprávať, ja som nič také nezažil. Jej matka ju totiž v detstve doslova šikanovala a vlastne až doteraz sa k nej správa ako k slúžke, a predsa je jej vlastná dcéra. A jej otec, že vraj ju často bájaval a zneužíval. A jej matka o tom všetkom vedela a ani cez jej plač a úpenlivé prosby nič neurobila, nič - chápeš? Jej vlastná matka. Koľkokrát si chcela vziať život... Nepodarilo sa jej to... Niekoľko ľudí nad ňou stále držal ochrannú ruku. Vo svojej izbietke má totiž nad posteľou krásny obraz Panny

Márie s Ježiškom v náručí. Vždy utekala k tomu obrazu a jej jedinými slovami v srdcervúcom plači boli: „Mária, ty buď mojou maminkou, ty si ma schovaj do svojho náručia a chráň, ty jediná ma naozaj miluješ, ty jediná...“ Často vysilená od plaču zaspala a sníval sa jej sen, ako k nej pristúpila Mária a objala ju s takou nehou a láskou, akú nikdy od vlastnej matky nepocítila. Vtedy sa vždy od šťastia rozplakala. Máriu jednoducho prijala za svoju pravú matku, inak by neprežila. Vieš, ona vlastne nestratila svoju matku telesne ako my. Jej matka už dávno zomrela v jej srdci. Keď som to všetko počúval, plakal som spolu s ňou. Aj od bolesti z toho, ako môže byť matka taká krutá k svojmu vlastnému dieťaťu, ale aj od radosti z toho, že aj ja môžem v Márii nájsť odteraz svoju skutočnú matku, ktorá ma miluje tak, ba ešte nežnejšie a silnejšie, ako ma nežne a silno milovala moja mamka. Mária sa nám - uboleným deťom, ktoré fyzicky či duchovne stratili svoje matky, stala tou skutočnou milovanou mamou.“

Ešte dlho sa mi ozývali v srdci tieto jeho posledné slová. Potom sa usmial, objal ma ako dlhoročného priateľa a odchádzal pokojne smerom k blízkej lurdskej jaskynke. Asi sa porozprávať so svojou milovanou matkou... Neviem, ja už totiž kľáčim pred obrazom Panny Márie a hoci mám milujúcu mamu, s túžbou v srdci jej hovorím: „Buď mne aj mojej mame skutočnou matkou, Mária, vo chvíľach krásnych aj bolestných...“

P. Róbert Balek

Pápež Pavol VI. - nový blahoslavený

Pápež Pavol povýšený k úcte oltára

Pri eucharistickej slávnosti v Ríme 19. októbra Svätý Otec František blahorečil Božieho služobníka pápeža Pavla VI.

Charizma pápeža Pavla

Pavol VI. obdivoval kultúrne a vedecké bohatstvo, miloval moderný svet. Tento fakt spôsobil, že nebol vždy pochopený, pričom konal tak, aby svet otvoril srdce Kristovi. Jeho súčasník a spolurodák z Brescie kardinál Giovanni Battista Re povedal o novom blahoslavenom: „Len málokto vedel porozumieť úzkostiam, očakávaniam, ašpiráciám mužov a žien dnešných čias tak ako on. Bol vnímavý na výzvy, ktoré modernosť kládla viere a v tomto sa preukázal ako veľký človek dialógu.“

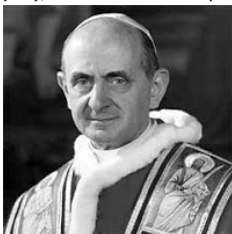
Koncilový pápež Pavol chápal svoju službu človeku tak, aby mu pomohol na pozemskej ceste a zároveň mu ukázal večný cieľ. Bol prvým pápežom, ktorý sa rozhodol zriecť sa pápežskej tiary, keď si ju 13. novembra 1964 verejne zložil z hlavy a daroval ju chudobným. Týmto gestom chcel naznačiť, že pápežova autorita sa nesmie zamieňať s ľudským a politickým typom moci. Pontifikát Pavla VI. charakterizovalo aj niekoľko iniciatív, ktoré si tiež zasluhujú pozornosť. Bol prvým pápežom, ktorý pre vec ohlasovania používal lietadlo a zároveň aj prvým pápežom, ktorý navštívil Palestínu, odkiaľ prišiel do Európy ohlasovať evanjelium sv. Peter. Bola to cesta veľkého symbolického významu. Vyjadrovala vnútorný život blahoslaveného pápeža, jeho spiritualitu a jeho teológiu. Ukázalo sa to pri jeho návšteve OSN, kde sa predstavil ako pútnik, ktorý nesie dvetisíc rokov starý odkaz určený všetkým národom. Ako apoštol sv. Pavol na aténskom areopágu, aj on ponúkol medzinárodnému spoločenstvu evanjelium lásky a pokoja. Bol to prvý pápež, ktorý navštívil Afriku, Latinskú Ameriku a Ďaleký východ. Pavol VI. je tiež pápežom, ktorý zrušil rozsiahly pápežský dvor a želal si, aby Vatikán a Rímska kúria viedli skromnejší spôsob života. Chcel, aby jeho spolupracovníci boli viac zameraní na pastoráciu,

vyšli z úzkého talianskeho kontextu a boli viac orientovaní medzinárodne. Za týmto krokom videl intenzívnejšiu službu Cirkvi celému ľudstvu. Do kultúry pápežského úradu vniesol dialóg ako výraz evanjeliového ducha. Chcel sa ním priblížiť ku všetkým, všetkých pochopiť a dať sa pochopiť druhými. Do pápežskej služby zaviedol štýl ľudského spoluzitia charakterizovaný vzájomnou otvorenosťou, plným rešpektom v spravodlivosti, v solidarite a v láske. Viedol dialóg aj s tým, kto blúdi, aby nakoniec dospel k pokániu.

Odkaz diela Pavla VI.

Pápež Pavol na apoštolskej ceste do Indie urobil krok, ktorý veľmi ovplyvnil jeho sociálnu náuku. Encyklika *Populorum progressio* (1969) ukázala, že sociálna otázka sa v kresťanstve stala svetovou. Zachytil v nej súvislosť medzi podnetmi na zjednocovanie ľudstva a kresťanským ideálom jednej rodiny národov. Keď neskôr jeho nástupca Benedikt XVI. napíše encykliku *Caritas in veritate*, oprie sa v nej o myšlienku z *Populorum progressio*, podľa ktorej celé konanie Cirkvi je zamerané na integrálny rozvoj človeka a týka sa to celej ľudskej osoby. Poukáže na to, že bez perspektívy večného života je ľudský rozvoj na tejto zemi pozbavený svojho rozmachu. Ako dôsledok toho človek ostáva uväznený v dejinách a je vystavený riziku, že sa jeho chápanie zúži iba na to, aby čím viac vlastnil. Bez nadprirodzenej vízie človeka sa ľudský rozvoj popiera. Katolícku morálku pápež Pavol obohatil encyklikou *Humanae vitae*. Poukázal v nej na zjednocujúci a plodivý význam sexuality. Za základ spoločnosti kladie manželský pár muža a ženu. Význam týchto slov sme docenili v súčasnosti, keď gender ideológia prichádza s prevrátenou ideou uniformovania reality. Pavol VI. vďaka vnútornej hĺbke múdreho pastiera mohol aj v pokoncilovom období, keď sa stalo módu vystupovať zo služieb v Cirkvi, trpezlivo ukazovať na koncilový pokrok, ktorý čakal na vytrvalé uvádzanie do praxe.

Milan Hudáček SJ, krátené

Prinášame vám modlitbu, ktorú sa môže modliť každá matka. Nech sa páči...

Nebeský Otče, urob zo mňa lepšiu mamu...

Nauč ma chápať moje deti,
počúvať trpezlivo to, čo musia povedať
a s láskou odpovedať na všetky ich otázky.

Chráň ma od toho,
aby som ich prerušovala alebo im oponovala.

Daj, aby som bola k nim tak vlúdna,
ako by oni mali byť ku mne.

Nedopusť, aby som sa niekedy smiala na ich
chybách,
alebo sa uchýlila k zahanbeniu či
zosmiešňovaniu, keď sa mi znepečí ich konanie.

Nech ich nikdy netrestám pre vlastné sebecké
uspokojenie,

alebo aby som ukázala svoju moc.

Nech ich nevystavím pokušeniu klamať alebo
kradnúť.

Stále ma usmerňuj, aby som im každým slovom
a skutkom ukazovala,

že česťnosť prináša šťastie.

Prosím ťa, uzdrav ma z môjho lakomstva.

A keď nebudem vo svojej koži,
pomôž mi, môj Pane, radšej byť ticho.

Nech si vždy uvedomujem,
že moje deti sú deti,
a že by som teda nemala od nich očakávať
názory dospelých.

Daj, nech ich neokrádam o možnosť poslúžiť
sebe samým

a robiť vlastné rozhodnutia.

Obdaruj ma múdrosťou,
aby som im vyhvela vo všetkých ich rozumných
žiadostiach

a odvahou odoprieť im privilégiá, ktoré by im
uškodili.

Urob ma spravodlivou, pravdivou a láskavou.

Môj Pane, daj, aby si ma moje deti vážili,
milovali ma a napodobňovali ma,
tak ako ja milujem a napodobňujem Teba.

Amen.

Abigail Van Buren (1918), „Dear Abby“

Zdroj: Misie.sk

Kríž

Nesnímaj kríž, či nevidíš, že tam život je?

Sníma kríže ten, čo vidí utrpenie len.

Nie len utrpenie, ale vykúpenie a nový život tam je.

Nebol by deň vzkriesenia, keby nebolo kríža.

Prečo to nevidíš?

Pozeraj na kríž, veď vidíš čo znamená,
visí tam Láska a tá nie je bez mena - Ježiš sa volá.

Prijal kríž, trpel, zomrel, môže sa to zabudnúť?

Nie, nedá sa zabudnúť, Tvoje srdce milovalo,
nezatrpklo, lež viac milovalo a všetko zlo porazilo.

Neskladajte kríže ani v Bavorsku, Taliansku, ani
v Bruseli, ani v Rusku a ani na Slovensku.

Keby si všetky poklady sveta mal a nemal ten jediný,
čo visí na kríži, nič nemáš, kríž príde, darmo sa brániš.
Keď správne pochopíš „kríž“, nikdy sa pod ním nezlomiš.

To On ho poniesie za teba a padnúť ti nedá,

neskladaj kríž ani zo steny, ani zo seba,

kríž je cesta a tá vedie do neba.

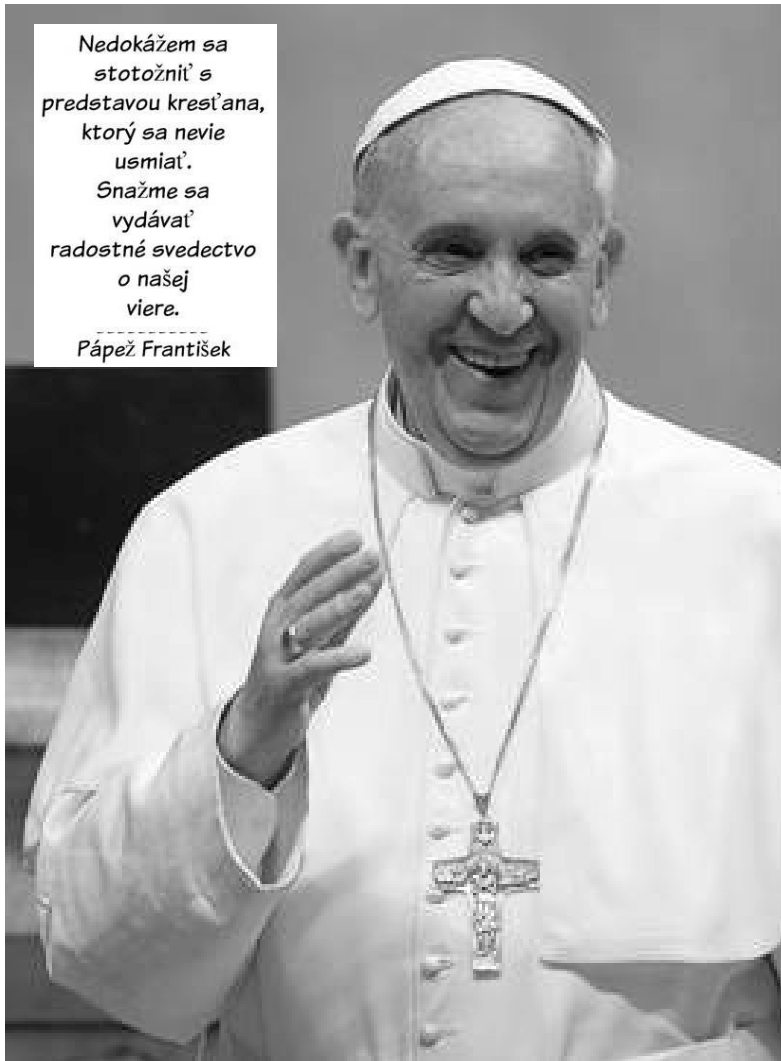

Eva Č.

*Nedokážem sa
stotožniť s
predstavou kresťana,
ktorý sa nevie
usmiať.
Snažme sa
vydávať
radostné svedectvo
o našej
viere.*

Pápež František

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: <http://partizanske.fara.sk>, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.

Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.